

การศึกษาโดยวิธีมอนติคาร์โล เปรียบเทียบอัจฉริยะของการทดสอบผลการเรียน
ของความแปรปรวนระหว่างปัจจัยภายนอกส่องกล้อง

นายล้มย์บ ยืนนาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นล้วนหนึ่งของ การศึกษาตามหลักสูตรประจำปัจจุบัน สถาบันค่าครุமหาปัจจิต

ภาควิชาลัทธิ

ปักษ์ทิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2528

ISBN 974-564-289-4

010878

i 16799975

A Monte Carlo Study Comparing the Power of Tests
for Equality of variances between Two Populations

Mr. Somchai Yuennan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science

Department of Statistics

Graduate School

Chulalongkorn University

1985

ISBN 974-564-289-4

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาโดยวิธีมอนติการ์โลเพรยบเทียบอ่าน้ำจดของกราฟล้อบ
การเท่ากันของความแปรปรวนระหว่างประชากรส่องกลุ่ม
โดย นายล้มชัย ยืนนาน
ภาคริยา สฤติ
อาจารย์ที่ปรึกษา รองค่าล่ตราการย์ ดร.สุชาดา กีระนันทน์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นล้วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองค่าล่ตราการย์ ดร.สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการล้อบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองค่าล่ตราการย์ล่อองค์รัช พิไยารัตน์)

..... กรรมการ
(รองค่าล่ตราการย์ ดร.สุชาดา กีระนันทน์)

..... กรรมการ
(รองค่าล่ตราการย์มัชชา พัววีล)

..... กรรมการ
(อาจารย์เล่าวรล ไหญ่ล้วง)

หัวข้อวิทยานิพนธ์ นางศึกษา นิตยารัตน์ มนต์ค่าร์ ๗๖. ปัจจัยหนึ่งที่บ่งชี้ความสามารถของการทดสอบ
การทางกันของความแปรปรวนระหว่างประชากรสองกลุ่ม
ผู้อนุมัติ นายล้มยิบ ยืนนาน
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา กีรตันันท์
ภาคริยา ลักษณ์
ปีการศึกษา ๒๕๒๗

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาปัจจัยหนึ่งที่บ่งชี้ความสามารถของการทดสอบทางกันของความแปรปรวนระหว่างประชากรสองกลุ่ม ของอ้างอิงต่อไปนี้ 1) วิธีคือ 1. ทางANOVA แบบอพ (F-test) 2) การทดสอบคล็อกซ์ (Klotz test) 3) การทดสอบมูด (Mood test) 4) การทดสอบลีแคร์แรนค์ (squared ranks test) 5) การทดสอบชูเกอร์-ซีเกล (Tukey-Siegel test) วิจัยจะศึกษาอัตราการของทางกันลีบและความไม่จำเพาะของความคลาดเคลื่อนประวัติ 1 ของทางกันลีบกับ 5 วิธี 1. มีอัตราการมีการแยกແลงแบบปกติ แบบบูนฟอร์ม และแบบกรีลลิสต์ติก และศึกษาปัจจัยหนึ่งทางกันลีบ ทางกันลีบแบบอพ และการทดสอบลีแคร์แรนค์ (χ^2) เมื่อประชารมีการแยกແลงแบบบีบ ซึ่งศึกษาในกรณีที่ความเบี่ยงเบ็ดอยู่ในช่วง [-25, 1.0] และความเบี่ยงอยู่ในช่วง [2.8, 4.2] ขนาดของตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาแบ่งเป็น 2 ภาระคือ ขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มไม่เท่ากันคือ 10, 15 และ 20 และขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มไม่เท่ากันคือ (5:10) (5:15) และ (5:20) สำหรับข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบครั้งนี้จำลองด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จดบันทึกเทคนิค monocentric และกระทำข้าวกล้อง 1000 ครั้งในแต่ละกรณี

ผลจากการศึกษาล้วนได้ตั้งนี้คือ

- อัตราการของทางกันลีบ 1. มีอัตราการมีการแยกແลงแบบปกติ การทดสอบลีบแบบอพ 1 เป็นการทดสอบที่มีอัตราการของทางกันลีบสูง 1 เมื่อเทียบกับทางกันลีบอื่น ๆ ในกรณีที่ขนาดของตัวอย่างเท่ากัน และในกรณีที่ขนาดของตัวอย่างไม่เท่ากัน ขนาดส่วนมากแล้วทางกันลีบแบบลีแคร์แรนค์ (χ^2) มีอัตราการของทางกันลีบสูงกว่าทางกันลีบแบบอพ 1 เมื่อตัวอย่างของความแปรปรวน ($\frac{\sigma^2}{\sigma^2}$) ของประชากรมากกว่า 1 แต่เมื่อตัวอย่างของความแปรปรวน ($\frac{\sigma^2}{\sigma^2}$) ของประชากรน้อยกว่า 1 การทดสอบทางกันลีบ

มีอำนาจของการทดสอบสูงที่สุด

สำหรับกรณีที่ประธานาธิการมีการแยกแยะแบบบูรณาภรณ์ การทดสอบล่อลวงแล้วแต่แรงค์ (น). และการทดสอบล่อบคล้อทั้ง ฝ่ายนิติความดีและไม่เกี่ยบกับการทดสอบอื่น ๆ และเมื่อประธานาธิการมีการแยกแยะแบบบูรณาภรณ์ การทดสอบล่อลวงแล้วแต่แรงค์ ฝ่ายนิติความดีและไม่เกี่ยบกับการทดสอบอื่น ๆ

ในกรณีที่ประธานาธิการมีการแยกแยะแบบบูรณาภรณ์ เช่น เปรียบเทียบอ่านใจของการทดสอบเชิงและการทดสอบล่อลวงแล้วแต่แรงค์ (ข) 1. เฉพาะกรณีที่การทดสอบหักล่องรัตติกุณความคุณค่าดุคสื่อนประเพณี 1 ได้เท่านั้น ซึ่งจากมาตรา 1 ประชัยเปรียบเทียบอ่านใจของการทดสอบหักล่องรัตติกุณ ประมาณว่า ในกรณีที่ยินดายของตัวอย่างเท่ากัน โดยส่วนมากแล้วการทดสอบจะมีอัตราการทดสอบสูงกว่าการทดสอบล่อลวงแล้วแต่แรงค์ (ข) สำหรับกรณีที่ยินดายของตัวอย่างไม่เท่ากัน การทดสอบล่อลวงแล้วแต่แรงค์ (ข) มีอ่านใจของการทดสอบสูงกว่าการทดสอบเชิงและการทดสอบอื่น ๆ เมื่อตัวอย่างของความจำเปรียบรวมของประธานาธิการมากกว่า 1 แต่เมื่อตัวอย่างของความจำเปรียบรวมของประธานาธิการน้อยกว่า 1 การทดสอบเชิงและการทดสอบสูงกว่า

2. ความแม่นยำของการทดสอบ พิจารณาคุณภาพจำแนกของความคุณค่าดุคสื่อนประเพณี 1 เมื่อประธานาธิการมีการแยกแยะแบบบูรณาภรณ์ความรู้ดังของประธานาธิการมีผลต่อความแกร่งของการทดสอบมากกว่าความเบื้องต้นของตัวอย่างมีผลต่อความแกร่งของการทดสอบแล้วแต่ความรู้ดังของตัวอย่างมากกว่าความรู้ดัง

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

๓

๙

Thesis Title A Monte Carlo Study Comparing the Power of Tests
 for Equality of Variances between Two Populations.

Name Mr. Somchai Yuennan

Thesis Advisor Associate Professor Suchada Kiranandana, Ph.D.

Department Statistics

Academic Year 1984

ABSTRACT

The purpose of this study is to investigate the power of test and the probability of type I error of five statistics namely, 1) F test 2) Klotz test 3) Mood test 4) squared ranks test 5) Tukey-Siegel test, for testing the equality of variances between two populations.

The data for this experiment were obtained through simulation using the Monte Carlo technique. A computer program was designed to calculate the probability of Type I error and the power of test using all five statistics for the case of normal, uniform and logistic distribution and using only F test and squared ranks test (X) for skewed distribution having skewness in the interval [.25, 1.0] and kurtosis in [2.8, 4.2]. Both equal and unequal sample sizes were used. In particular, the study considered equal-sized Samples of 10, 15 and 20 and unequal-sized samples of (5:10), (5:15) and (5:20). For each cases~~s~~ the experiment was repeated 1000 times.

Results of the study are as follows:-

1. The power of test: The power of F test was found to be generally high in comparison with other tests for the case of normal distribution with equal sample sizes, However, power of the squared

4
8

ranks test (μ) was found to be generally higher than F test in case of unequal sample sizes and the ratios of population variances $(\frac{\sigma_2^2}{\sigma_1^2})$ were greater than 1. In the case where the ratios $(\frac{\sigma_2^2}{\sigma_1^2})$ was less than 1, F test was found to have the highest power.

For uniform distribution, squared ranks-test(μ) and Klotz test were found to generally have higher power in comparison to other tests. Moreover, squared ranks test was also found to have higher power than others when the distribution was logistic.

For skewed distributions, the study compared the power of F test and squared ranks test(\bar{X}) when type I error could be controlled for both tests. The power of F test was found to be generally higher than squared ranks test(\bar{X}) with equal sample size cases. When the sample sizes were different, squared ranks test (\bar{X}) appeared to be more powerful when the population variance ratio was greater than 1 whereas the F test become more powerful when the ratio was less than 1.

2. Robustness of the test: Considering the probability of type I error in the case of skewed distribution, it was found that kurtosis affected the robustness of F test than skewness while skewness and sample sizes affected the robustness of squared ranks test(\bar{X}) than of kurtosis.

๙

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับการอนุมัติจากมหาวิทยาลัย ได้ด้วยความกudos ของรองค่าล่อมหาวิทยาลัย

ดร.สุชาดา กีระเน还不กัน หัวหน้าภาควิชาลีทติ คณะพยาณิยศาสตร์และภารบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สำหรับค่าน้ำ ปรึกษา ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดีมาโดยตลอด ซึ่งผู้รับ
ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ออาจารย์ ดร.ตีเรก ศรีสุโข ออาจารย์ประจำภาควิชารัตน์
การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เป็นอย่างสูงที่กุณาจารย์ให้ค่าน้ำและ
ปรึกษา เกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ และพี่ ๆ ทุก ๆ คน โดยเฉพาะที่ประพันธ์ จำปาไทยและ
พวานา ท่องกานุส ที่ให้ความช่วยเหลือและค่าน้ำต่าง ๆ

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ ที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียน
ของผู้รับวิจัยตลอดมา และขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสานรับความรู้
แก่ผู้รับวิจัยมาโดยตลอด

สมชาย ยืนนาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๘
กติกะรรมประภากาศ	๙
สารบัญตาราง	๑๒
สารบัญรูป	๑๓
บทที่ 1 บทนำ	๑
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
สัมมติฐานของ การวิจัย	๔
ข้อตกลงเบื้องต้น	๔
ขอบเขตของ การวิจัย	๔
คำสำคัญ	๘
ประโยชน์ของ การวิจัย	๙
2 สติติกดลوبและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๐
การทดสอบเอฟ (F test)	๑๐
สถิติกดลوبอนโนพารามเมตริกส์ หรือทดสอบความแปรปรวนระหว่าง ประชากรสองกลุ่ม	๑๕
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๒๒
3 รีวิวดำเนินการทดลอง	๒๖
รีเมอนติคาร์โล (Monte Carlo Method)	๒๗
แผนการทดลอง	๒๙
ขั้นตอนในการทดลอง	๓๔
โปรแกรมที่ใช้ในการวิจัย	๔๐
4 ผลการวิจัย	๔๑
ความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ ๑	๔๒
อ่านนายของ การทดลอง	๙๓

สารบัญ (ต่อ)	หน้า
บทที่ ๕ ส្រุปผลการวิสัย และอภิปรายผล	159
ผลลัพธ์ความสำเร็จในการควบคุมความคลาดเคลื่อนประจำที่ ๑	159
ผลลัพธ์ความสำเร็จของการทดสอบ	165
อภิปรายผล	167
ข้อเสนอแนะ	168
บรรณาธิการ	170
ภาคผนวก	174
ประวัติผู้เขียน	187

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงค่า Limiting Pitman Efficiency ภายใต้สภาวะของการแจกแจงแบบต่าง ๆ ของการทดสอบทูกกี-ชีเกล (F-S) การทดสอบมูด (M) และการทดสอบนอร์มอลล์กอร์ (N-S) หรือการทดสอบคลอทช์.....	23
2.2 แสดงสังเขปของการแจกแจงของประชากรและค่าพังก์ชั่นความน่าจะเป็นชีง Duran และ Mielke ใช้เปรียบเทียบค่า ARE ของการทดสอบล์แคร์แรงค์ การทดสอบวิลค็อกชัน และการทดสอบ IMPRT	24
3.1 แสดงการแจกแจงของประชากร ชีงใช้ในการคำนวณค่าอ่างนาจการทดสอบและความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเวทที่ 1.....	30
3.2 แสดงค่าความเบ้และความโต่งหั้งหมวดที่ใช้ในการวัดคุณธรรมนี้ ในการศึกษาประชากร มีการแจกแจงแบบเบ้.....	30
3.3 แสดงสังเขปของโปรแกรมทั้งหมดที่ใช้ในการวัด.....	40
4.1 แสดงจำนวนครั้งที่การทดสอบเอฟ การทดสอบคลอทช์ การทดสอบทูกกี-ชีเกล การทดสอบล์แคร์แรงค์ (n) และการทดสอบมูด ควบคุมความคลาดเคลื่อนประเวทที่ 1 ได้ และควบคุมไม่ได้จากการทดสอบหั้งหมวด 6 กรณี สໍາหรับแต่ละรูปแบบของการแจกแจงที่ระดับนัยสำคัญ .01.....	50
4.2 แสดงจำนวนครั้งที่การทดสอบเอฟ การทดสอบคลอทช์ การทดสอบล์แคร์แรงค์ (n) และการทดสอบมูด ควบคุมความคลาดเคลื่อนประเวทที่ 1 ได้ และควบคุมไม่ได้จากการทดสอบหั้งหมวด 6 กรณี สໍາหรับแต่ละรูปแบบของการแจกแจงที่ระดับนัยสำคัญ .05.....	56
4.3 แสดงจำนวนครั้งที่การทดสอบเอฟ การทดสอบคลอทช์ การทดสอบล์แคร์แรงค์ (n) และการทดสอบมูด ควบคุมความคลาดเคลื่อนประเวทที่ 1 ได้ และควบคุมไม่ได้จากการทดสอบหั้งหมวด 6 กรณี สໍາหรับแต่ละรูปแบบของการแจกแจงที่ระดับนัยสำคัญ .10.....	62

ตารางที่ (ต่อ)

หน้า

4.4 แลดงจำนวนครั้งที่การทดสอบล้อบล็อคแควร์แรงค์ (X) ควบคุมความคลาดเคลื่อน ประเภทที่ 1 ได้ และควบคุมไม่ได้ จากการทดลองทั้งหมด 9 กรณี ส่วนรับ ^{แต่ละกลุ่มของขนาดของตัวอย่าง จำแนกตามระดับนัยสัมภูติกำหนด.....}	67
4.5 แลดงจำนวนครั้งที่การทดสอบล้อบเอฟ และการทดสอบล้อบล็อคแควร์แรงค์ (X) ควบคุม ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ได้ และควบคุมไม่ได้ จากการทดลองทั้งหมด 9 กรณี ส่วนรับแต่ละค่าของความเบ้ เมื่อความโด่งมีค่า 2.8, 3.0 และ 3.2 และ 6 กรณี เมื่อความโด่งมีค่า 3.6 และ 4.2 โดยกำหนดระดับนัยสัมภูติเป็น .01 จำแนกตามขนาดของตัวอย่าง.....	74
4.6 แลดงจำนวนครั้งที่การทดสอบล้อบเอฟ และการทดสอบล้อบล็อคแควร์แรงค์ (X) ควบคุม ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ได้ และควบคุมไม่ได้ จากการทดลองทั้งหมด 9 กรณี ส่วนรับแต่ละค่าของความเบ้ เมื่อความโด่งมีค่า 2.8, 3.0 และ 3.2 และ 6 กรณี เมื่อความโด่งมีค่า 3.6 และ 4.2 โดยกำหนดระดับ นัยสัมภูติเป็น .05 จำแนกตามขนาดของตัวอย่าง.....	82
4.7 แลดงจำนวนครั้งที่การทดสอบล้อบเอฟ และการทดสอบล้อบล็อคแควร์แรงค์ (X) ควบคุม ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ได้ และควบคุมไม่ได้ จากการทดลองทั้งหมด 9 กรณี ส่วนรับแต่ละค่าของความเบ้ เมื่อความโด่งมีค่า 2.8, 3.0 และ 3.2 และ 6 กรณี เมื่อความโด่งมีค่า 3.6 และ 4.2 โดยกำหนดระดับ นัยสัมภูติเป็น .10 จำแนกตามขนาดของตัวอย่าง.....	90
4.8 แลดงอัจฉริยะของการทดสอบล้อบเอฟ การทดสอบล้อบคล้อทช์ การทดสอบบุกเกิล และการทดสอบล้อบล็อคแควร์แรงค์ (M) และการทดสอบมูดต เมื่อประชำรูปการแยกแยะ แบบยูนิฟอร์ม และขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (10:10) จำแนกตาม ระดับนัยสัมภูติกำหนด.....	95
4.9 แลดงอัจฉริยะของการทดสอบล้อบเอฟ การทดสอบล้อบคล้อทช์ การทดสอบบุกเกิล และการทดสอบล้อบล็อคแควร์แรงค์ (M) และการทดสอบมูดต เมื่อประধารูปการแยกแยะ แบบยูนิฟอร์ม และขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (15:15) จำแนกตาม ระดับนัยสัมภูติกำหนด.....	96
4.10 แลดงอัจฉริยะของการทดสอบล้อบเอฟ การทดสอบล้อบคล้อทช์ การทดสอบบุกเกิล และการทดสอบล้อบล็อคแควร์แรงค์ (M) และการทดสอบมูดต เมื่อประধารูปการแยกแยะ	

ตารางที่ (ต่อ)

หน้า

แบบบูนิฟอร์ม และขนาดของตัวอย่างทั้งสิองกลุ่มเป็น (20:20) จำแนกตาม ระดับนัยสำคัญที่กำหนด.....	97
4.11 แสดงอัจฉริยะของการทดสอบเบอฟ การทดสอบคล้อหัว การทดสอบบูกี-ชีเกล การทดสอบลีแคร์แรงค์ (น) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการ แยกแยะแบบบูนิฟอร์ม และขนาดของตัวอย่างทั้งสิองกลุ่มเป็น (5:10) จำแนกตามระดับนัยสำคัญที่กำหนด.....	100
4.12 แสดงอัจฉริยะของการทดสอบเบอฟ การทดสอบคล้อหัว การทดสอบบูกี-ชีเกล การทดสอบลีแคร์แรงค์ (น) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการ แยกแยะแบบบูนิฟอร์ม และขนาดของตัวอย่างทั้งสิองกลุ่มเป็น (5:15) จำแนกตามระดับนัยสำคัญที่กำหนด.....	101
4.13 แสดงอัจฉริยะของการทดสอบเบอฟ การทดสอบคล้อหัว การทดสอบบูกี-ชีเกล การทดสอบลีแคร์แรงค์ (น) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการ แยกแยะแบบบูนิฟอร์ม และขนาดของตัวอย่างทั้งสิองกลุ่มเป็น (5:20) จำแนกตามระดับนัยสำคัญที่กำหนด.....	102
4.14 แสดงจำนวนครั้งที่การทดสอบคล้อหัว การทดสอบบูกี-ชีเกล การทดสอบ ลีแคร์แรงค์ (น) และการทดสอบมูด มีอัจฉริยะของการทดสอบสูงที่สุด เมื่อ ประชากรมีการแยกแยะแบบบูนิฟอร์ม จากการทดสอบห้องทั้งหมด 21 กรัม เมื่อ ขนาดของตัวอย่างทั้งสิองกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) และ (20:20) และ 42 กรัม เมื่อขนาดของตัวอย่างทั้งสิองกลุ่มเป็น (5:10) (5:15) และ (5:20) โดยแยกเป็นกรณีที่ Δ^2 น้อยกว่า 1 21 กรัม และ Δ^2 มากกว่า 1 21 กรัม จำแนกตามระดับนัยสำคัญที่กำหนด.....	105
4.15 แสดงอัจฉริยะของการทดสอบเบอฟ การทดสอบคล้อหัว การทดสอบบูกี-ชีเกล การทดสอบลีแคร์แรงค์ (น) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการแยกแยะ แบบปกติ และขนาดของตัวอย่างทั้งสิองกลุ่มเป็น (10:10) จำแนกตาม ระดับนัยสำคัญที่กำหนด.....	109
4.16 แสดงอัจฉริยะของการทดสอบเบอฟ การทดสอบคล้อหัว การทดสอบบูกี-ชีเกล การทดสอบลีแคร์แรงค์ (น) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการแยกแยะ	

ตารางที่ (ต่อ)	หน้า	
	แบบปกติ และขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (15:15) จำแนกตาม ระดับนัยสำคัญที่กำหนด.....	110
4.17	แสดงอัจฉริยะของการทดสอบเบฟ การทดสอบล้อคล้อทช์ การทดสอบล้อบุกี-ชีเกล การทดสอบล้อแคร์แรนค์ (น) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการ แยกแจงแบบปกติ และขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (20:20) จำแนกตามระดับนัยสำคัญที่กำหนด.....	111
4.18	แสดงอัจฉริยะของการทดสอบเบฟ การทดสอบล้อคล้อทช์ การทดสอบล้อบุกี-ชีเกล การทดสอบล้อแคร์แรนค์ (น) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการ แยกแจงแบบปกติ และขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (5:10) จำแนกตามระดับนัยสำคัญที่กำหนด.....	111
4.19	แสดงอัจฉริยะของการทดสอบเบฟ การทดสอบล้อคล้อทช์ การทดสอบล้อบุกี-ชีเกล การทดสอบล้อแคร์แรนค์ (น) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการ แยกแจงแบบปกติ และขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (5:15) จำแนกตามระดับนัยสำคัญที่กำหนด.....	114
4.20	แสดงอัจฉริยะของการทดสอบเบฟ การทดสอบล้อคล้อทช์ การทดสอบล้อบุกี-ชีเกล การทดสอบล้อแคร์แรนค์ (น) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการ แยกแจงแบบปกติ และขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (5:20) จำแนกตามระดับนัยสำคัญที่กำหนด.....	115
4.21	แสดงจำนวนครั้งที่การทดสอบเบฟ การทดสอบล้อคล้อทช์ การทดสอบล้อบุกี-ชีเกล การทดสอบล้อแคร์แรนค์ (น) และการทดสอบมูด มีอัจฉริยะของการทดสอบ สูงที่สุด เมื่อประชากรมีการแยกแจงแบบปกติ จากการทดลองทั้งหมด 21 กรณี 1 เมื่อขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) และ (20:20) และ 42 กรณี 1 เมื่อขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (5:10) (5:15) และ (5:20) โดยแยกเป็นกรณีที่ Δ^2 น้อยกว่า 1 21 กรณี และ Δ^2 มากกว่า 1 21 กรณี จำแนกตามระดับนัยสำคัญที่กำหนด.....	118
4.22	แสดงอัจฉริยะของการทดสอบเบฟ การทดสอบล้อคล้อทช์ การทดสอบล้อบุกี-ชีเกล การทดสอบล้อแคร์แรนค์ (น) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการ แยกแจงแบบโลจิสติก และขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (10:10)	

ตารางที่ (ต่อ)	หน้า	
	จำนวนการทดสอบบันยัสคัญที่กำหนด.....	123
4.23	แสดงว่ามีความเชื่อมโยงกับการทดสอบเบฟ การทดสอบคล้อหัว การทดสอบหูก้า-ชีเกล การทดสอบลิแคร์เรนค์ (น) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการ แยกแจงแบบโลจิสติก และขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (15:15) จำนวนการทดสอบบันยัสคัญที่กำหนด.....	124
4.24	แสดงว่ามีความเชื่อมโยงกับการทดสอบเบฟ การทดสอบคล้อหัว การทดสอบหูก้า-ชีเกล การทดสอบลิแคร์เรนค์ (น) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการ แยกแจงแบบโลจิสติก และขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (20:20) จำนวนการทดสอบบันยัสคัญที่กำหนด.....	125
4.25	แสดงว่ามีความเชื่อมโยงกับการทดสอบเบฟ การทดสอบคล้อหัว การทดสอบหูก้า-ชีเกล การทดสอบลิแคร์เรนค์ (น) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการ แยกแจงแบบโลจิสติก และขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (5:10) จำนวนการทดสอบบันยัสคัญที่กำหนด.....	128
4.26	แสดงว่ามีความเชื่อมโยงกับการทดสอบเบฟ การทดสอบคล้อหัว การทดสอบหูก้า-ชีเกล การทดสอบลิแคร์เรนค์ (น) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการ แยกแจงแบบโลจิสติก และขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (5:15) จำนวนการทดสอบบันยัสคัญที่กำหนด.....	129
4.27	แสดงว่ามีความเชื่อมโยงกับการทดสอบเบฟ การทดสอบคล้อหัว การทดสอบหูก้า-ชีเกล การทดสอบลิแคร์เรนค์ (น) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการ แยกแจงแบบโลจิสติก และขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (5:20) จำนวนการทดสอบบันยัสคัญที่กำหนด.....	130
4.28	แสดงจำนวนครั้งที่การทดสอบเบฟ การทดสอบคล้อหัว การทดสอบหูก้า-ชีเกล การทดสอบลิแคร์เรนค์ (น) และการทดสอบมูด มีจำนวนเช่นเดียวกับ สูงที่สุดเมื่อประชากรมีการแยกแจงแบบโลจิสติก จากการทดลองทั้งหมด 21 กรณี เมื่อขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) และ (20:20) และ 42 กรณี เมื่อขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (5:10) (5:15) และ (5:20) โดยแยกเป็นกรณีที่ Δ^2 น้อยกว่า 1 . 21 กรณี และ Δ^2 มากกว่า 1 21 กรณี จำนวนการทดสอบบันยัสคัญที่กำหนด.....	133

ตารางที่ (ต่อ)

หน้า

4.29	แล้วดงอวัยนาณของกราฟต์ล้อบลีแคร์เรนค์ (X) เมื่อประชารมีการแยกแยะแบบปกติ แบบบูนิฟอร์ม และแบบโลจิสติก จำแนกตามระดับนัยสัคัญที่กำหนดและขนาดของตัวอย่าง.....	136
4.30	แล้วดงอวัยนาณของกราฟต์ล้อบลีแคร์เรนค์ (X) เมื่อประชารมีการแยกแยะแบบเบ้ โดยมีความเบ้ .25 และขนาดของตัวอย่างทึ้งล่องกลุ่มเป็น (10:10) จำแนกตามระดับนัยสัคัญและความโดดเด่นของประชารม.....	138
4.31	แล้วดงอวัยนาณของกราฟต์ล้อบลีแคร์เรนค์ (X) เมื่อประชารมีการแยกแยะแบบเบ้ โดยมีความเบ้ .50 และขนาดของตัวอย่างทึ้งล่องกลุ่มเป็น (10:10) จำแนกตามระดับนัยสัคัญและความโดดเด่นของประชารม.....	139
4.32	แล้วดงอวัยนาณของกราฟต์ล้อบลีแคร์เรนค์ (X) เมื่อประชารมีการแยกแยะแบบเบ้ โดยมีความเบ้ .25 และขนาดของตัวอย่างทึ้งล่องกลุ่มเป็น (15:15) จำแนกตามระดับนัยสัคัญที่กำหนดและความโดดเด่นของประชารม.....	144
4.33	แล้วดงอวัยนาณของกราฟต์ล้อบลีแคร์เรนค์ (X) เมื่อประชารมีการแยกแยะแบบเบ้ โดยมีความเบ้ .50 และขนาดของตัวอย่างทึ้งล่องกลุ่มเป็น (15:15) จำแนกตามระดับนัยสัคัญที่กำหนดและความโดดเด่นของประชารม.....	145
4.34	แล้วดงอวัยนาณของกราฟต์ล้อบลีแคร์เรนค์ (X) เมื่อประชารมีการแยกแยะแบบเบ้ โดยมีความเบ้ .25 และขนาดของตัวอย่างทึ้งล่องกลุ่มเป็น (20:20) จำแนกตามระดับนัยสัคัญที่กำหนดและความโดดเด่นของประชารม.....	150
4.35	แล้วดงอวัยนาณของกราฟต์ล้อบลีแคร์เรนค์ (X) เมื่อประชารมีการแยกแยะแบบเบ้ โดยมีความเบ้ .50 และขนาดของตัวอย่างทึ้งล่องกลุ่มเป็น (20:20) จำแนกตามระดับนัยสัคัญที่กำหนดและความโดดเด่นของประชารม.....	151

ตารางที่ (ต่อ)

หน้า

4.36 แล้วตงอั่นนาจของกາທດລ່ອບເວັບ ແລະກາທດລ່ອບສັງຄວົງແຮງຄົມ (X) ເນື້ອ ປະຫຼາກຮົມການແຈກແຈງແບບເບີ້ ໂດຍມີຄວາມເບີ້ .25 ຄວາມໂດ່ງເປັນ 3.2 ແລະພາດຂອງຕ້ວອຍ່າງທັງສອງກຸ່ມເປັນ (5:10) ຈຳແນກຕາມຮະດັບນັຍສຳຄັນ ກິກໍາໜັດ.....	156
5. 1 ແລ້ວຕົງຈຳນວນຄັ້ງທີ່ກາທດລ່ອບເວັບ ກາທດລ່ອບຄລັອກຫູ້ ກາທດລ່ອບມູັດ ກາທດລ່ອບຖືກ-ຊີເກລ ກາທດລ່ອບສັງຄວົງແຮງຄົມ (N) ແລະກາທດລ່ອບມູັດ ຄວບຄຸມຄວາມຄລາດເຄລື່ອນປະເງິກທີ່ 1 ໄດ້ ຈາກກາທດລອງທັງໝົດ 6 ກຣີ ສຳຫັບແຕ່ລະຮູບແບບຂອງການແຈກແຈງ ຈຳແນກຕາມຮະດັບນັຍສຳຄັນກິກໍາໜັດ....	161
5. 2 ແລ້ວຕົງຈຳນວນຄັ້ງທີ່ກາທດລ່ອບສັງຄວົງແຮງຄົມ (X) ຄວບຄຸມຄວາມຄລາດເຄລື່ອນ ປະເງິກທີ່ 1 ໄດ້ ຈາກກາທດລອງທັງໝົດ 9 ກຣີ ສຳຫັບແຕ່ລະກຸ່ມຂອງພາດ ຂອງຕ້ວອຍ່າງຈຳແນກຕາມຮະດັບນັຍສຳຄັນກິກໍາໜັດ.....	162
5. 3 ແລ້ວຕົງຈຳນວນຄັ້ງທີ່ກາທດລ່ອບເວັບ ຄວບຄຸມຄວາມຄລາດເຄລື່ອນປະເງິກທີ່ 1 ໄດ້ ຈາກກາທດລອງທັງໝົດ 54 ກຣີ ສຳຫັບຄວາມເບີ້ .25 .50 ແລະ .75 ແລະຄວາມໂດ່ງ (2.8, 3.0, 3.2 ແລະຈາກກາທດລອງທັງໝົດ 48 ກຣີ. ສຳຫັບຄວາມເບີ້ (.25, .50, .75 1.0) ແລະຄວາມໂດ່ງ (3.6, 4.2) ຈຳແນກຕາມຮະດັບນັຍສຳຄັນກິກໍາໜັດ.....	163
5. 4 ແລ້ວຕົງຈຳນວນຄັ້ງທີ່ກາທດລ່ອບສັງຄວົງແຮງຄົມ (X) ຄວບຄຸມຄວາມຄລາດເຄລື່ອນ ປະເງິກທີ່ 1 ໄດ້ຈາກກາທດລອງທັງໝົດ 30 ກຣີ ສຳຫັບຄວາມເບີ້ .75 ແລ ະ .50 ແລະ 21 ກຣີ ສຳຫັບຄວາມເບີ້ .75 ແລະ 1.0 ຈຳແນກຕາມ ຮະດັບນັຍສຳຄັນກິກໍາໜັດ.....	164

สารบัญชุป

ขบก.	หน้า
2.1 แลดงรูปแบบการแยกแยะของการแยกแยะเชฟ เมื่อ ($\gamma_1=1$, $\gamma_2=5$) ($\gamma_1=2$, $\gamma_2=5$) และ ($\gamma_1=5$, $\gamma_2=4$).....	12
2.2 แลดงพื้นที่วิกฤติของการทดสอบเชฟ ซึ่งใช้กตลสอบความแปรปรวนของ ประชากรล่องกลุ่ม เมื่อตั้งสมมติฐาน H_A ต่าง ๆ กัน.....	14
2.3 แลดงการกำหนดค่าถ่วงน้ำหนัก (Weight) ของการทดสอบทูเก็ต-ชีเกล...	17
3.1 แลดงผังงานในการหาค่าวิกฤตของการทดสอบแบบอนพารามเมตริก.....	37
3.2 แลดงผังงานสำหรับการหาค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน ประเภทที่ 1 และอัน kans ของการทดสอบเชฟ 5 รีรี.....	39
4. 1-4. 6 แลดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากการทดสอบ ของการทดสอบเชฟ การทดสอบคล้อห์ การทดสอบทูเก็ต-ชีเกล การทดสอบ ลีแคร์แรงค์ (n) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการแยกแยะแบบ ยูนิฟอร์ม โดยกำหนดระดับนัยสำคัญเป็น .01 และขนาดของตัวอย่าง ทั้งล่องกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (5:15) และ (5:20) ตามลำดับ.....	46
4. 7-4.12 แลดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากการทดสอบ ของการทดสอบเชฟ การทดสอบคล้อห์ การทดสอบทูเก็ต-ชีเกล การทดสอบ ลีแคร์แรงค์ (n) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการแยกแยะแบบ ปกติ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญเป็น .01 และขนาดของตัวอย่างทั้งทั้งล่อง กลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (15:15) และ (5:20). ตามลำดับ.....	47
4.13-4.18 แลดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 จากการทดสอบ ของการทดสอบเชฟ การทดสอบล็อกอห์ การทดสอบทูเก็ต-ชีเกล การทดสอบ ลีแคร์แรงค์ (n) และการทดสอบมูด เมื่อประชากรมีการแยกแยะแบบ โลจิสติก โดยกำหนดระดับนัยสำคัญเป็น .01 และขนาดของตัวอย่าง ทั้งล่องกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (5:15) และ (5:20) ตามลำดับ.....	48

ชุดที่ (ต่อ)

หน้า

- 4.19-4.24 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลองของ
ของการทดลองอฟ การทดลองคล้อหัว การทดลองบุก-ชีเกล การทดลอง
ลีแคร์แรงค์ (ม) และการทดลองมูด เมื่อประชำรภมีการแยกแจงแบบ
บูนฟอร์ม โดยกำหนดระดับนัยสำคัญเป็น .05 และขนาดของตัวอย่างทั้ง
สองกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (5:15)
และ (5:20) ตามลำดับ..... 52
- 4.25-4.30 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลอง
ของการทดลองอฟ การทดลองคล้อหัว การทดลองบุก-ชีเกล การทดลอง
ลีแคร์แรงค์ (ม) และการทดลองมูด เมื่อประชำรภมีการแยกแจงแบบ
ปกติ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญเป็น .05 และขนาดของตัวอย่างทั้งสอง
กลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (5:15)
และ (5:20) ตามลำดับ..... 53
- 4.31-4.36 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลอง
ของการทดลองอฟ การทดลองคล้อหัว การทดลองบุก-ชีเกล การทดลอง
ลีแคร์แรงค์ (ม) และการทดลองมูด เมื่อประชำรภมีการแยกแจงแบบ
โลจิสติก โดยกำหนดระดับนัยสำคัญเป็น .05 และขนาดของตัวอย่าง
ทั้งสองกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10)
(5:15) และ (5:20) ตามลำดับ..... 54
- 4.37-4.42 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลอง
ของการทดลองอฟ การทดลองคล้อหัว การทดลองบุก-ชีเกล การทดลอง
ลีแคร์แรงค์ (ม) และการทดลองมูด เมื่อประชำรภมีการแยกแจงแบบ
บูนฟอร์ม โดยกำหนดระดับนัยสำคัญเป็น .10 และขนาดของตัวอย่างทั้ง
สองกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (5:15)
และ (5:20) ตามลำดับ..... 58
- 4.43-4.48 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลอง
ของการทดลองอฟ การทดลองคล้อหัว การทดลองบุก-ชีเกล การทดลอง
ลีแคร์แรงค์ (ม) และการทดลองมูด เมื่อประชำรภมีการแยกแจงแบบ

ขบก' (ต่อ)

หน้า

ปกติ โดยกำหนดระดับนัยสัคัญเป็น .10 และขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (5:15) และ (5:20) ตามลำดับ..... 4.49-4.54 แลดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลองของ การทดสอบล้อบอฟ การทดสอบล้อบคล้อห์ การทดสอบล้อบຖกี-ชีเกล การทดสอบล้อบลแคร์แรงค์ (ม) และการทดสอบบูด เมื่อประชากรมีการแยกแจงแบบโลจิสติก โดยกำหนดระดับนัยสัคัญเป็น .10 และขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (5:15) และ (5:20) ตามลำดับ..... 4.55-4.57 แลดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลองของ การทดสอบล้อบลแคร์แรงค์ (ข) เมื่อกำหนดขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (10.10) (15.15) (20.20) (5.10) (5.15) และ (5.20) และระดับนัยสัคัญมีค่า .01 โดยที่ประชากรมีการแยกแจงแบบยูนิฟอร์ม แบบปกติ และแบบโลจิสติก..... 4.58-4.60 แลดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลองของ การทดสอบล้อบลแคร์แรงค์ (ข) เมื่อกำหนดขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (5:15) และ (5:20) และระดับนัยสัคัญมีค่า .05 โดยที่ประชากรมีการแยกแจงแบบยูนิฟอร์ม แบบปกติ และแบบโลจิสติก..... 4.61-4.63 แลดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลองของ การทดสอบล้อบลแคร์แรงค์ (ข) เมื่อกำหนดขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (5:15) และ (5:20) และระดับนัยสัคัญมีค่า .10 โดยที่ประชากรมีการแยกแจงแบบยูนิฟอร์ม แบบปกติ และแบบโลจิสติก..... 4.64-4.69 แลดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลองของ การทดสอบล้อบอฟ และการทดสอบล้อบลแคร์แรงค์ (ข) เมื่อกำหนดรัดบันนัยสัคัญเป็น .01 โดยมีความเบ้ .25 และความรดงมีค่า 2.8, 3.0	59 60 64 64 64 65
---	--

รูปที่ (ต่อ)	หน้า
3.2 3.6 และ 4.2 และขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (5:15) และ (5:20).....	69
4.70-4.75 แล้วดังความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลอง ของ การทดลองแล้ว และการทดลองแล้วแล้ววาร์แรงค์ (\bar{X}) เมื่อกำหนดรัฐดับ นัยสำคัญเป็น .01 โดยมีความเบ้ .50 และความโต่งมีค่า 2.8, 3.0 3.2, 3.6 และ 4.2 และขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (5:15) และ (5:20).....	70
4.76-4.81 แล้วดังความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลอง ของ การทดลองแล้ว และการทดลองแล้วแล้ววาร์แรงค์ (\bar{X}) เมื่อกำหนดรัฐดับ นัยสำคัญเป็น .01 โดยมีความเบ้ .75 และความโต่งมีค่า 2.8, 3.0 3.2, 3.6 และ 4.2 และขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (5:15) และ (5:20).....	71
4.82-4.87 แล้วดังความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลอง ของ การทดลองแล้ว และการทดลองแล้วแล้ววาร์แรงค์ (\bar{X}) เมื่อกำหนดรัฐดับ นัยสำคัญเป็น .01 โดยมีความเบ้ 1.0 และความโต่งมีค่า 2.8, 3.0, 3.2, 3.6 และ 4.2 และขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (5:15) และ (5:20).....	72
4.88-4.93 แล้วดังความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลอง ของ การทดลองแล้ว และการทดลองแล้วแล้ววาร์แรงค์ (\bar{X}) เมื่อกำหนดรัฐดับ นัยสำคัญเป็น .05 โดยมีความเบ้ .25 และความโต่งมีค่า 2.8, 3.0, 3.2, 3.6 และ 4.2 และขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (5:15) และ (5:20).....	72
4.94-4.99 แล้วดังความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลอง ของ การทดลองแล้ว และการทดลองแล้วแล้ววาร์แรงค์ (\bar{X}) เมื่อกำหนดรัฐดับ นัยสำคัญเป็น .05 โดยมีความเบ้ .50 และความโต่งมีค่า 2.8, 3.0 3.2, 3.6 และ 4.2 และขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (5:15) และ (5:20).....	78

ข้อที่ (ต่อ)

หน้า

- 4.100-4.105 แลดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลอง
ของการทดสอบเบฟ และการทดสอบลีแคร์แรร์ (X) เมื่อกำหนดรัฐบัญญัติเป็น .05 โดยมีความเบ้ .75 และความโต้สัมภัย 2.8, 3.0,
3.2, 3.6 และ 4.2 และขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (10:10)
(15:15) (20:20) (5:10) (5:15) และ (5:20)..... 79
- 4.106-4.111 แลดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลอง
ของการทดสอบเบฟ และการทดสอบลีแคร์แรร์ (X) เมื่อกำหนดรัฐบัญญัติเป็น .05 โดยมีความเบ้ 1.0 และความโต้สัมภัย 2.8, 3.0,
3.2, 3.6 และ 4.2 และขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (10:10)
(15:15) (20:20) (5:10) (5:15) และ (5:20)..... 80
- 4.112-4.117 แลดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลอง
ของการทดสอบเบฟ และการทดสอบลีแคร์แรร์ (X) เมื่อกำหนดรัฐบัญญัติเป็น .10 โดยมีความเบ้ .25 และความโต้สัมภัย 2.8, 3.0
3.2, 3.6 และ 4.2 และขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (10:10)
(15:15) (20:20) (5:10) 5:15) และ (5:20)..... 85
- 4.118-4.123 แลดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลอง
ของการทดสอบเบฟ และการทดสอบลีแคร์แรร์ (X) เมื่อกำหนดรัฐบัญญัติเป็น .10 โดยมีความเบ้ .50 และความโต้สัมภัย 2.8, 3.0,
3.2, 3.6 และ 4.2 และขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (10:10)
(15.15) (20.20) (5.10) (5.15) และ (5.20)..... 86
- 4.124-4.129 แลดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประภาคที่ 1 จากการทดลอง
ของการทดสอบเบฟ และการทดสอบลีแคร์แรร์ (X) เมื่อกำหนดรัฐบัญญัติ
นัยสัมภัยเป็น .10 โดยมีความเบ้ .75 และความโต้สัมภัย 2.8, 3.0,
3.2, 3.6 และ 4.2 และขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (10:10)
(15:15) (20:20) (5:10) (5:15) และ (5:20)..... 87

ชบก (ต่อ)

หน้า

4.130-4.135 แสดงความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนปัจจุบันที่ 1 จากการทดลองของ การทดสอบอิเล็กทรอนิกส์ และการทดสอบลีฟเวอร์เรงค์ (X) เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญเป็น .10 โดยที่ความเบ้ 1.0 และความโต่งมีค่า 2.8, 3.0, 3.2, 3.6 และ 4.2 และขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (10:10) (15:15) (20:20) (5:10) (5:15) และ (5:20).....	88
4.136-4.141 กราฟแสดงอัมนาคของ การทดสอบอิเล็กทรอนิกส์ และการทดสอบลีฟเวอร์เรงค์ (X) เมื่อยอดขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (10:10) ความโต่งของประชากร มีค่า 2.8 โดยที่ความเบ้และระดับนัยสำคัญเป็นคู่ล้ำดังนี้ (.25, .01), (.25, .05) (.25, .10) (.50, .01), (.50, .05) และ (.50, .10) ตามลำดับ /	140
4.142-4.147 กราฟแสดงอัมนาคของ การทดสอบอิเล็กทรอนิกส์ และการทดสอบลีฟเวอร์เรงค์ (X) เมื่อยอดขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (10:10) ความโต่งของประชากร มีค่า 3.0 โดยที่ความเบ้และระดับนัยสำคัญเป็นคู่ล้ำดังนี้ (.25, .01), (.25, .05), (.25, .10) (.50, .01), (.50, .05) และ (.50, .10) ตามลำดับ /	141
4.148-4.153 กราฟแสดงอัมนาคของ การทดสอบอิเล็กทรอนิกส์ และการทดสอบลีฟเวอร์เรงค์ (X) เมื่อยอดขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (10:10) ความโต่งของประชากร มีค่า 3.2 โดยที่ความเบ้และระดับนัยสำคัญเป็นคู่ล้ำดังนี้ (.25, .01), (.25, .05), (.25, .10), (.50, .01), (.50, .05) และ (.50, .10) ตามลำดับ /	142
4.154-4.159 กราฟแสดงอัมนาคของ การทดสอบอิเล็กทรอนิกส์ และการทดสอบลีฟเวอร์เรงค์ (X) เมื่อยอดขนาดของตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็น (15:15) ความโต่งของประชากร มีค่า 2.8 โดยที่ความเบ้และระดับนัยสำคัญเป็นคู่ล้ำดังนี้ (.25, .01), (.25, .05), (.25, .10), (.50, .01), (.50, .05) และ (.50, .10) ตามลำดับ /	146

รูปที่ (ต่อ)

หน้า

- 4.160-4.165 กราฟแล็ตงอ่ำน้ำจขของการทดสอบเบฟ และการทดสอบลีแคร์แรงค์ (\bar{X})
เมื่อยอดขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (15:15) ความโต่งของประชากร
มีค่า 3.0 โดยที่ความเบ็ปและระดับนัยสำคัญเป็นคู่ล้ำตับดังนี้ (.25, .01),
(.25, .05), (.25, .10), (.50, .01), (.50, .05) และ
(.50, .10) ตามลำดับ..... 147
- 4.166-4.171 กราฟแล็ตงอ่ำน้ำจขของการทดสอบลีแคร์แรงค์ (\bar{X})
เมื่อยอดขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (15:15) ความโต่งของประชากร
มีค่า 3.2 โดยที่ความเบ็ปและระดับนัยสำคัญเป็นคู่ล้ำตับดังนี้ (.25, .01)
(.25, .05), (.25, .10), (.50, .01), (.50, .05) และ
(.50, .10) ตามลำดับ..... 148
- 4.172-4.177 กราฟแล็ตงอ่ำน้ำจขของการทดสอบเบฟ และการทดสอบลีแคร์แรงค์ (\bar{X})
เมื่อยอดขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (20:20) ความโต่งของประชากร
มีค่า 2.8 โดยที่ความเบ็ปและระดับนัยสำคัญเป็นคู่ล้ำตับดังนี้ (.25, .01),
(.25, .05), (.25, .10), (.50, .01), (.50, .05) และ
(.50, .10) ตามลำดับ..... 152
- 4.178-4.184 กราฟแล็ตงอ่ำน้ำจขของการทดสอบเบฟ และการทดสอบลีแคร์แรงค์ (\bar{X})
เมื่อยอดขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (20:20) ความโต่งของประชากร
มีค่า 3.0 โดยที่ความเบ็ปและระดับนัยสำคัญเป็นคู่ล้ำตับดังนี้ (.25, .01),
(.25, .05), (.25, .10), (.50, .01), (.50, .05) และ
(.50, .10) ตามลำดับ..... 153
- 4.185-4.189 กราฟแล็ตงอ่ำน้ำจขของการทดสอบเบฟ และการทดสอบลีแคร์แรงค์ (\bar{X})
เมื่อยอดขนาดของตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (20:20) ความโต่งของประชากร
มีค่า 3.2 โดยที่ความเบ็ปและระดับนัยสำคัญเป็นคู่ล้ำตับดังนี้ (.25, .01),
(.25, .05), (.25, .10), (.50, .01), (.50, .05) และ
(.50, .10) ตามลำดับ..... 154
- 4.190-4.192 กราฟแล็ตงอ่ำน้ำจขของการทดสอบลีแคร์แรงค์ (\bar{X}). 1 เมื่อประชากรมีการ
แจกแจงแบบเบ็ป โดยมีความเบ็ป .25 ความโต่ง 3.2 และขนาดของ
ตัวอย่างทั้งส่องกลุ่มเป็น (5:10) จำแนกตามระดับนัยสำคัญที่กำหนด..... 157